

PARLAMENT EUROPEJSKI

2004

2009

Komisja Petycji

28.02.2007

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Petycja 0406/2006, którą złożył Marek Stępień (Polska), w sprawie rzekomych naruszeń głównych zasad franchisingu w związku z umową zawartą pomiędzy firmą Cyrus ze Szczecina i francuską firmą Groupe Casino

1. Streszczenie petycji

Składający petycję jest właścicielem upadłej firmy Cyrus, która w ramach umowy franchisingu z francuską firmą Groupe Casino prowadziła uprzednio pięć lokalnych sklepów w Szczecinie (Polska). Składający petycję utrzymuje, że kwestia bankructwa jego firmy wynikała z braku odpowiedniego, określonego w umowie postępowania franchisingodawcy. Składający petycję podkreśla, że w rezultacie bankructwa jego firmy zatrudnienie straciło 120 pracowników, stwierdza też, że firma Groupe Casino naruszyła zasady konkurencji UE oraz Europejski Kodeks Etyczny Franchisingu i wzywa Parlament Europejski do podjęcia działań.

2. Dopuszczalność

Petycję uznano za dopuszczalną w dniu 25 września 2006 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 192 ust. 4 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji, otrzymana w dniu 28 lutego 2007 r.

Kontekst/streszczenie faktów/przebieg sprawy

Składający petycję Marek Stępień jest polskim przedsiębiorcą, działającym w sektorze dystrybucji handlowej artykułów żywnościowych i nieżywnościowych. W 1999 r. zawarł on umowę franchisingu z francuską firmą Groupe Casino na wykorzystanie marki „Leader Price” przez pięć należących do niego sklepów w Szczecinie. Z powodu szeregu trudności składający petycję ogłosił upadłość w 2004 r. i zwolnił 120 pracowników.

Składający petycję uważa, że firma Groupe Casino ponosi odpowiedzialność za bankructwo jego firmy. Dlatego wielokrotnie i dokładnie informował władze krajowe, instytucje WE oraz lokalną prasę polską o swojej sytuacji oraz działaniach, jakie podjął przeciwko Groupe Casino i jej sklepom (tj. supermarketom „Géant Polska” i „Leader Price”).

W okresie od maja do października 2006 r. składający petycję wystosował 30 pism i wysłał kilka listów elektronicznych do różnych organów Komisji (SG, OLAF, COMP, EMPL, ENTR, MARKT, INFOS, JLS, SANCO). Wszystkie te pisma i listy zostały przekazane DG COMP, która udzieliła odpowiedzi zgodnie z kodeksem dobrej praktyki administracyjnej.

Skarga

Składający petycję utrzymuje, że przyczyną bankructwa jego firmy były nieuczciwe działania handlowe firmy Groupe Casino, głównie w związku z realizacją umowy franchisingu zawartej między Groupe Casino a składającym petycję. Zarzucane działania antykonkurencyjne polegały w szczególności na ograniczaniu dostaw, obowiązku sprzedaży poniżej kosztów oraz narzucaniu cen franchisingobiorcy przez franchisingodawcę. Składający petycję twierdzi między innymi, że naruszono postanowienia art. 81 i 82 traktatu WE i wzywa Komisję do rozpoczęcia dochodzenia w tej sprawie.

Uwagi Komisji do argumentacji zawartej w petycji

Sprawa opisana przez składającego petycję dotyczy obecnej sytuacji na polskim rynku lokalnym. Ponieważ ewentualne konsekwencje tej sprawy w zakresie naruszenia zasad konkurencji najprawdopodobniej dotyczą części Polski (a konkretnie regionu szczecińskiego), Komisja uważa, że najwłaściwszym organem, który mógłby zająć się tą kwestią, jest polski urząd ds. konkurencji.

Komisja przekazała swoje uwagi skarżącemu w piśmie z dnia 25 września 2006 r. (D005971) oraz w piśmie z dnia 24 października 2006 r. (D006622). W pismach tych Komisja przypomniała składającemu petycję, że od dnia 1 maja 2004 r. przepisy wspólnotowe w zakresie konkurencji w pełni obowiązują krajowe urzędy ds. konkurencji oraz sądy krajowe, w wyniku czego Komisja bardziej koncentruje swoje działania na analizie takich rzekomych ograniczeń konkurencji, które mają związek z kilkoma państwami członkowskimi. Komisja zachęciła również składającego petycję do zwrócenia się do polskiego urzędu ds. konkurencji i podała kontakt do polskiego Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Wnioski

Komisja zauważa, że problem poruszony w petycji dotyczy sytuacji na polskim rynku lokalnym. Dlatego jest zdania, że polski urząd ds. konkurencji oraz polskie sądy są właściwe dla rozstrzygnięcia tej kwestii. Polski urząd ds. konkurencji posiada uprawnienia do stosowania art. 81 i 82 traktatu w przypadkach indywidualnych, podobnie jak polskie sądy przy orzekaniu w sprawach dotyczących konkurencji¹. Komisja poinformowała polski urząd ds. konkurencji o tej sprawie.

¹ Art. 5 i 6 rozporządzenia Rady nr 1/2003 w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu.